

sig i den Forbindelse. Naar man nemlig fra den Side har modsat sig en fornuftig og forsvarlig Ordning af vor Import af Foderstoffer, hvorved man kunde sikre Landets Svineproducenter den billigst mulige Majs til Opfodring, nytter det ikke at ville bebrejde os, at vi ikke har villet give Svineproduktionen det nødvendige Skub. Det har man gjort fra den Side paa trods af Sagkundskaben, paa trods af begge Direktører for de store Andelsfoderstoffer-ninger her i Landet, som begge indtrængende anbefalede Centralindkøb af Foderstoffer som det eneste fornuftige, saa længe Forholdene er saa abnorme som for Tiden i Henseende til Tilførsler. Man har ved den Stilling, man har taget fra den Side, ikke blot voldt Administrationen Vanskeligheder i allerhøjeste Grad, men man har, som jeg sagde før, ogsaa modsat sig en Ordning, hvorved man vilde give Svineproduktionen et Skub. Hvad det gælder om, hvis man vil gøre Svineproduktionen rentabel for de mindre Landbrug, som man ogsaa har omtalt i denne Forbindelse, er at søge at skaffe billige Fodermidler. Det har man imidlertid forhindret. Forholdet er nemlig det, at i Begyndelsen af Juli Maaned i Aar kunde vi købe Majs i Argentina for 13 Kr. Tønden, men det var først til Levering i Januar og Februar, og fordi man fra det store Landbrugs Side kraftigt modsatte sig Centralkontorets Opretholdelse til den Tid, var man afskaaret fra at købe Majs til den billige Pris, men har maattet købe til langt højere Pris. Man har fraraadet dette til Trods for, at blandt andre Direktør Henriksen fra Øernes Andelsfoderstofferforening i et Møde i Landbrugsudvalget indtrængende anmodede Udvalget om at gaa med til en saadan Ordning. Man fastholdt imidlertid det Livssyn, man nu en Gang havde, og saa fik det gaa med Tilførselen, som det kunde.

Naar Forholdet er dette — dette ganske mærkelige, vil jeg gerne tilføje —, at man fra den Side tilstræbte en Ordning, hvorved man holdt Priserne oppe, skal man ikke nu komme og beskyldte os for at have forhindret Svineproduktionens Rentabilitet. Om, at det virkelig er Tilfældet, at man — tilsyneladende næsten med Villie — har søgt at faa Priserne op, vidner ogsaa en Udtalelse, som Præsidenten for de danske Landboforeninger fremkom med en Gang i et Møde. Han udtalte nemlig: Vi har intet Ansvar og er imod en Overenskomst med Rederne, hvorved vi faar

billig Majs. Man kan jo ikke forstaa dette paa anden Maade, end at man var imod, at vi fik billigere Fragter, som kunde sætte Majspriserne ned. Derved vilde selvfølgelig ogsaa Kornpriserne falde til Skade for de store kornproducerende Landmænd, men til Gavn for alle de købende Landmænd, hvoriblandt er de smaa.

I samme Forbindelse kunde jeg have Lyst til at nævne, at jeg har lagt Mærke til, at Repræsentanten for Give-Kredsen i Folketinget (N. C. Jensen) ved Jydsk Andelsfoderstofforretningens Generalforsamling eller Delegeretmøde, hvad det nu hedder, udtalte, at Landbruget kunde lige saa godt først som sidst tage det Stød, som Verden giver. Vi fra vor Side har ment, at vi dog vilde udsætte Stødet saa længe som muligt, og at man eventuelt kunde helt undgaa det, men det er jo de forskellige Opfattelser, der stadig har gjort sig gældende.

Men fordi Kornpriserne nu har den Højde, at man ikke har kunnet faa indført Majs til en billig Pris, og man som Følge deraf ogsaa har maattet holde Flæskeprisen oppe, hvorved Svineproduktionen ikke er blevet saa rentabel, som man maaske fra visse Sider ønskede, synes jeg dog ikke, man ved det foreliggende Lovforslag maa hævne sig paa de uskyldige. Det vil man nemlig gøre, forekommer det mig, dersom man vil tage den Stilling, som Folketingsmanden for Sæby-Kredsen (Pinstrup) har taget. Naar man læser hans forskellige Udtalelser i Folketingstidenden, kan man sammenfatte dem i dette: Alle Flæskeproducenterne maa have Lov til at spise, spise alt det, de orker, og naar de saa ikke kan spise længere, sende Resten ud; saa kan vi, for at bruge hans eget Udtryk, smøre den øvrige Del af Befolkningen om Munden med argentinsk Oksekød og amerikansk Flæsk. Det er egentlig Sammenfatningen af Sæby-Kredsens Repræsentants Udtalelser i det andet høje Ting, og den Stilling kan jeg paa ingen Maade tiltræde. — Der kunde være en hel Del at sige om det argentinske Oksekød. Jeg skal ikke komme ind paa det her, da Tiden jo er fremrykket, men jeg har lagt Mærke til, at man fra den anden Side ogsaa vil ligesom tage Æren for dette og give det Udseende af, at man har gjort sig store Anstrengelser for at faa det argentinske Oksekød ført her til Landet til en billig Pris. Det turde dog maaske være en Misforstaaelse.